

Ordning, her træffes ved Afgørelsen i Rigsdagen, han mener den senere Ordning, der skal komme. Jeg kan ikke sige noget om, hvordan det skal være i Helsingør, siger Ministeren, det kan først afgøres ved den endelige Ordning. Det, der altsaa her sker, er, at man blankt faar bevilget et rundt Beløb, og i Ministeriet træffer man bagetter Beslutning derom.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen siger, at vi ved, hvad det skal bruges til, bl. a. skal det bruges til en Feltartillerikaserne i Jylland. Er der noget andet Budget, hvor man vedtager Bevillingerne paa lignende Maade? Siger man til Trafikministeren: Vi bevilger 5 Mill. Kroner til Anlæg af en Jernbanestation et eller andet Sted i Danmark? Nej, dér faar man Planer og Overslag, det hele redegjort og forelagt, og først saa tager man Beslutningen. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen synes at mene, at der ikke bliver flere Bygninger til Raadighed for Militæretaten, end der i Forvejen er. Jeg tror dog, at hvis det ærede Medlem vil gennemgaa de Bygninger, der er Tale om, vil det blive klart for ham, at langt større Indkvarteringsomraader stilles her til Raadighed; i Stedet for de 4½ Million, der frigøres, skabes nye for 10 Mill. Kr., og dertil kommer de nye Etablissementer, som er kommet til Raadighed i Haderslev, Sønderborg og Tønder fra den Tid, da Tyskerne havde deres Militærvæsen dernede.

Saa sagde det ærede Medlem til mig, at den Hær, som der nu bliver Tale om, mente han var vel udrustet; jeg tror, at paa dette Punkt i Modsætning til de fleste andre vil de Militære, som beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, være mere enige med mig end med det ærede Medlem. Men, sagde saa det ærede Medlem, den er maaske ikke saa vel udrustet, som Hæren var i den Tid, jeg stod for dens Styrelse. Dertil tror jeg at kunne svare, at den Militærordning, der blev gennemført i 1909, skabte ingen Mulighed for en vel udrustet Hærstyrke i Danmark, naar der blev Situationer, hvor denne Hærstyrke skulde bringes paa Benene.

Det ærede Medlem sagde: Foreløbig er der ingen Penge anvendt paa Landmandsbanken; det ligger lidt udenfor denne Diskussion, men jeg skal dog kortelig nævne, at der i hvert Fald fra Statens Side er anvendt de 40 Mil. Kr., som er indskudt i Aktiekapital, og som alle er enige om at erklære for tabt ved det Underskud, der i dette Øjeblik findes. Dernæst sagde det ærede Medlem at de første militære Be-

sparelser, der overhovedet er gjort, er sket under denne Regering. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det overhovedet er muligt for det ærede Medlem at paastaa dette. De første Besparelser, der blev gennemført, blev gennemført ved de midlertidige Love i det radikale Ministeriums Tid og efter den radikale Regerings Forslag, og disse Love gennemførte lige saa store Besparelser, som der gennemføres ved denne Ordning i Modsætning til Ordningen af 1909. Hvis vi skal tage et Par af disse rent summariske Tal, hvorom de Herrer taler, kan jeg maaske ogsaa have Lov til at nævne, at det sidste Aar, vi havde med Militærvæsenet at gøre, som Ledere deraf, det første Aar efter Krigen, var de samlede Udgifter 56 Mill. Kr., og det følgende Aar, det første Aar under det nuværende Ministerium, var de 63 Mill. Kr.

Endelig har jeg nogle faa Ord til den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Forsvarsminister sagde, at jeg forstod vel nok Spøg, og at jeg forstod vel nok, at det var Spøg, da han kaldte sig selv fornuftig, thi vi behøvede ikke altid at lægge vore Ansigter i de allermost højtidsfulde Folder. Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at paa det Tidspunkt, da han erklærede sig selv for fornuftig, smilede han ikke, der var intet Indtryk af Spøgefuldhed, han havde de mest højtidsfulde Folder, jeg plejer at kunne træffe hos Ministeren; derfor troede jeg, det var ramme Alvor fra hans Side, og jeg tillod mig at gøre opmærksom derpaa. Saa sagde imidlertid den højtærede Minister, hvilket har mere Interesse, at naar vi nu taler om en Vælgerafgørelse af denne Sag, vilde han spørge om, hvorfor vi ikke gik til en Vælgerafgørelse i 1920, da der forelaa meget vigtige Beslutninger, som skulde tages. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvilke vigtige Beslutninger der forelaa til Afgørelse i det danske Folketing paa det Tidspunkt, da Valgkampen i 1920 blev fremtvunget. Med Hensyn til det nationale Spørgsmaal forelaa der ingen som helst Beslutning for den danske Regering og Rigsdag at tage, thi Rigsdagen havde taget sin Beslutning, Fredstraktaten var afgjort. Der forelaa overhovedet intet til Afgørelse i det nationale Spørgsmaal paa det Tidspunkt. Derfor førte ærede Medlemmer heller intet Krav frem her i Tinget. Den højtærede Forsvarsminister sagde, at man skulde gerne holde det gaaende i 4 Aar, en Valgperiode ud. Det kan jeg i og for sig slutte mig til; men det, vi ønsker, er, at naar der skal gennemføres Foranstaltninger af en saa vidtrækkende Karakter som her, skal